

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Una d'espies rescalfats

La història. Washington D.C. avui? Un senador és assassinat en estranyes circumstàncies, tot apunta a que el botxí ha estat Cassius, un criminal soviètic, i per tal d'esbrinar-ho és cridat Paul Shepherton, agent jubilat de la CIA, amb l'ajuda de Ben Geary, un teòric del FBI.

La pel·lícula. Malgrat que la guerra freda va fondre's (com l'Espanya del pepero Rajoy davant *fräulein* Merkel) amb la caiguda del mur de Berlín allà pel 1989, segons quin cinema ianqui encara no se n'ha asabentat. *La sombra de la traición* n'és exemple sènior, que no senyor. I és així perquè el madur Richard Gere juga a fer-se l'interessant, com si els anys, a més de blanquejar-li la cabellera, l'adobés de l'aura actoral que mai no ha tingut. L'altre sènior d'aquest thriller espieta és Martin Sheen, a dia que passa més albi. La pel·lícula prou que procura embolicar la troca, és a dir, a l'espectador distret, però aviat ensenya les costures apeçades, gràcies a un guió maldestre que només el Mr. Hitchcock de *Jo confesso* (no pas el de Jaume Cabré!), hauria pogut redreçar. Per cenyir-nos al film, especificar que tot plegat sona a *déjà vu* de tercera regional, amb una posada en escena rutinària, fotografada amb sabor retrospectiu i ritme consirós. En la seva primera incursió (o és excursió?) en l'ofici de di-

rector, el guionista Michael Brandt (*El tren de las 3'10; Wanted*) sembla enlluernat per les *stars* crepusculars que té sota les seves (?) ordres. Què més? Doncs ves a saber. Aquesta és una de les (poques) ocasions en que el cronista cinematogràfic, és a dir, servidor de vostès, es troba desarmat.

Tant com el poble d'Alcarràs, deixat de la mà d'un Felip Puig que es fa l'orni. I és que *La sombra de la traición* és una trista ombra d'aquell veritable cinema d'espies,

La sombra de la traición

Director: Michael Brandt.
Intèrprets: Richard Gere,
Topher Grace, Martin
Sheen. EUA, 2011. 98'. JCA
Alpicat, Lauren Lleida.

de quan *Operación Cicerón* (1952) del gran mestre Joseph Leo Mankiewicz, enervava el personal.

La imatge. Shepherton encarrant-se, a frec de pistola, al Geary suspicax, alhora que innocent.

La frase. "L'assassí que tu creus conèixer tan bé, no existeix", galleja Geary. Passa dia sí i altre també. Com diu Alvarez-Solís, l'ombra és el *paspartout* del sol.

La recomanació. Sospitosos de veure complots i conspiracions arreu. També per als nostàlgics d'un cinema rescalfat.